

ια, καὶ δὲ καθηγητής ὑπαγορεύει ἀπὸ συγγραφέα μὴ παραδοθέντα εἰς αὐτάς, καὶ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ληφθέντα, χωρίον τι μᾶλλον ἢ ἡττον ἔκτεταμένον, ταῖς διδεις ζητήματά τινα γραμματικά, καὶ ἐν θέμα κήθικδὸν πρὸς ἀνάπτυξιν. Τὰ δὲ κοράσια γράφουσι τὸ κείμενον, μεταφράζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν λαλουμένην γλῶσσαν, λύουσι τὰ ζητήματα, καὶ ἐλθέουσι τὸ θέμα μὲν δυνατὴν εὑρυτέραν ἀνάπτυξιν· μετὰ ταῦτα προσκολλᾶ ἐκάστη ἐπὶ τοῦ τετραδίου αὐτῆς τὸ σηνούμα τῆς ἐν ἐνσφραγίστῳ φακέλλῳ, εἴτε τυλίσεται τὸ τετράδιον καὶ σφραγίζεται· ἀφοῦ δὲ ἀποπερατώσωσιν δῆλαι τὰς ἑργασίας ταῦτας αἱ δόποιαι διικροῦσι συνήθως 4 ἢ 5 ὅρας ἄνευ δικλείσματος, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν εἰρημένων προσώπων, περικλείονται δῆλα τὰ τετράδια ἐν μεγάλῳ φακέλλῳ καὶ σφραγίζονται· ἐν δριτυένη δέ τινι ἡμέρᾳ συνέρχεται διλόγληρον τὸ Συμβούλιον, θέτει ἐπὶ τῶν τετραδίων γράμματα τοῦ ἀλφαριθμοῦ διικριτικά, ἀποσφραγίσαν δὲ αὐτὰ ἔξετάζει· μετὰ πάσης ἀκριβείας, καὶ ὅποιον τῶν τετραδίων φέρει συγκριτικῶς τὰ διλιγνώτερα λάθη κατά τε τὴν ὁρθογραφίαν, τὴν ἔξιγνησιν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἴδεσν, αὐτὸν καὶ κρίνεται βιβλεύσιμον· μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸν καὶ μόνον φέρεται ἐνώπιον τῆς ὄμηγρος κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν ἔξετάσεων· ὅπου ἀποσφραγίζουμένου τοῦ ἐπὶ τοῦ τετραδίου πρεσκεκολημένου δελτίου, ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ εύτυχοῦς κορασίου, ὅπερ προσκαλούμενον λαμβάνει τὸ ἐκ δραχμῶν 925 γέρας εὐφημούμενον παρὰ πάντων καὶ τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦτο γράμμα.

‘Η ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικὴ ‘Εταιρία.

Ἐπειδὴ (ἐνταῦθα τίθεται τὸ ὄνομα τῆς μαθητοίας ἡ πατρὶς αὐτῆς καὶ ἡ ἡλικία) μαθήταις τῆς Ε' τάξεως, παρὰ πᾶσαν τὴν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ Παρθεναγωγείῳ διαιταν ἀρίστη τε πολιτείᾳ βίοις ἐχρήσατο, τῇ τε γραμμάτων πείρᾳ τὰς ἔφαμίλλους αὐτῇ ὑπερβάλλετο, τὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ‘Εταιρίας Διοικητικὸν Συμβούλιον δίδωσιν αὐτῇ μετ' ἐπαίνου τὸ Ράλλειον βραβεῖον.

‘Ἐν Ἀθήναις κτλ.

‘Ο Πρόδρος

‘Ο Γραμματεὺς

‘Ελαθον δὲ μέχρι τοῦδε τὸ μὲν πρῶτον θραβεῖον τοῦ 1866

ἡ Κυρία Εἰρήνη Πρινάρη ἔξ Ηπειρου τοῦ 1867 ἡ κυρία Βενίττα Αναγνωστοπούλου ἐκ Πύργου — 1868 “ Ἀλεξάνδρα Γεννατὰ ἐκ Πατρῶν — 1869 “ Ἐλένη Γούδα ἔξ Αθηνῶν — 1870 “ Θεοδώρα Βισσῆς ἔξ Λίγνου — 1871 “ Ἐλένη Κακουλίδου ἔξ Αθηνῶν — 1872 “ Ἰφιγένεια Καρπούρογλου ἐκ Κων[λεω] — 1873 “ Ἰφιγένεια Ζαχαροπούλου ” — 1874 “ Ἀγαθονίκη Ἀντωνιάδου ἐκ Σκύρου — 1875 “ Ασπασία Ἀποστόλου ἔξ Αδριαν[λεω] — 1876 “ Εἰρήνη Λαζαρᾶς ἐκ Χαλκ[δος] — 1877 [Εἰς οὐδέμιαν μαθήτριαν ἀπενεμήθη] — 1878 ἡ κυρία Αθηνᾶς Αγγελίδου ἐκ Φιλιππούπολεως. — 1879 “ Ιουλία Ρηγοπούλου ἐκ Βάσλου.

‘Ἐν Ἀθήναις, τῷ 25 Ιουνίου 1879. X. N. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ.

BONAPARTAI

Ναπολέων δὲ ἡ εἶχε τέσσαρας ἀδελφοὺς Ἰωσήφ, Λουιζιάνον, Λουδοβίκον καὶ Ἰερώνυμον, ὃν οἱ μὲν δύο πρῶτοι πρεσβύτεροι αὐτοῦ, οἱ δὲ τελευταῖοι νεώτεροι.

“Οτε δὲ ὁ Ναπολέων ἰδρυσε τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν, ἀπέκλεισεν ἀπ' αὐτῆς τὸν Λουκιανὸν ὃς ἀνθιστάμενον εἰς τὰς θελήσεις τοῦ νέου Καίσαρος. “Ωστε δὲ διαδοχὴ περιωρίσθη μεταξὺ τῶν τριῶν κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν, τουτέστι τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Λουδοβίκου, τοῦ Ἰερωνύμου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν.

“Η κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων δὲν ἐτροποιεῖθε δέ τοι διάνειδη εἰς τὸν θρόνον Ναπολέων δὲ Γ' (υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου) καὶ εὐλόγως, διότι ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Λουκιανοῦ ὡς ἐκπροσωποῦντες τὸν πατέρα των ἥθελον προηγηθῆ τοῦ Ναπολέοντος, ἐπ' περιελαυνόντο τὸν καταλόγῳ τῶν δικαιούχων.

Εἶνε δὲ οἱ κληρονόμοι τοῦ Λουκιανοῦ οἱ ἔξις:

Λουκιανὸς Βοραπάρτης πρώην μὲν γερουσιαστὴς νῦν δὲ διατρίβων ἐν Λονδίνῳ, ἀνὴρ ἐπιστήμων.

Πέτρος Βοραπάρτης ὁ φονεὺς τοῦ δημοσιογράφου Βίκτωρος Νουάρ.

Κάρολος Βοραπάρτης πρώην διοικητὴς τάγματος, πρόσδοτος τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς Κορσικῆς κατοικῶν ἐν Ρώμῃ.

“Ετι δὲ τέσσαρες πριγκίπισσαι ἔχουσαι ἀνδρας ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Ιταλικῆς ἀριστοκρατίας.

Νῦν δέ, τοῦ μὲν Ἰωσήφ οὐδένα καταλιπόντος υἱόν, τοῦ δὲ κλάδου τοῦ Λουδοβίκου ἐκλιπόντος μετά τὸν θάνατον τοῦ ὑπὸ τῶν Ζουλοῦ φονευθέντος πρίγκιπος, ἡ δυναστεία τῶν Ναπολεοντίδῶν ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ πρίγκιπος Ἰερωνύμου Ναπολέοντος (υἱοῦ τοῦ Ἰερωνύμου) συζύγου τῆς πριγκιπίσσης Κλοτίλδης τῆς Σαβανδίας (θυγατρὸς τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ) καὶ πατρὸς δύο υἱῶν Βίκτωρος καὶ Λουδοβίκου, ὃν τὸν πρῶτον διώρισεν ἐν τῇ διαθήκῃ του διάδοχον αὐτοῦ δὲ φονευθεὶς ἀτυχῆς πρίγκιψι.

Σημειώτεον δέ ὅτι ὁ Ἰερώνυμος Ναπολέων ἀπεδέξατο ἀσύρματος τὴν δημοκρατίαν ἐκλεγθεῖς καὶ βιολευτής ἐν Κορσικῇ ἀντίπαλον ἔχων τὸν ‘Ρουέρον τὸν πάλαι ποτὲ ὑπουργὸν Ναπολέοντος τοῦ Γ’.

Κυρία Ε**

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΤ'

Τῇ ΚΥΡΙΑ Χ** — ΕΙΣ ΒΕΛΛΑΓΙΟΝ (Παρὰ τὴν λιμνὴν τοῦ Κόμου).

‘Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ιουνίου 1879.

‘Αψίκορος καὶ σύ, ὡς δῆλαι μας αἱ ἀδελφαί, ὡς δῆλαι τῆς Εὔξης αἱ ἀπόγονοι. Μόλις εἶδες τὴν λίμνην τοῦ Κόμου,—καὶ ἀμφιθέαλλω ἀν τὴν εἰδεῖς καλά, διότι οὐδεμίαν μοῦ γράφεις περὶ αὐτῆς λεπτομέρειαν,—μόλις ἀνέπνευσες